

Forslag

til

Lov om ændringer i lukkeloven.

Fremsat den 25. januar 1967 af *Antonsen* og *Inger-Lise Bech Hansen*.

§ 1.

I lukkelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 253 af 22. juni 1966, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 3, 4 og 5, udgår.

2. § 2 affattes således:

„§ 2. Butikker skal holdes lukket for publikum på søn- og helligdage samt på grundlovsdagen efter kl. 12 og på juleaftensdag efter kl. 14.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 angivne tider kan butikker efter indehaverens valg holdes åbne i indtil 55 timer ugentlig. Den enkelte butiksindehaver fastsætter åbningstiden for hver enkelt ugedag. Åbningstiden skal fremgå af opslag, der er læseligt ved ophold uden for butikken. Den fastsatte åbningstid skal være anmeldt til politiet. Ændring af åbningstiden kan højst foretages 2 gange inden for et kalenderår. Uden for den for butikken fastlagte åbningstid skal butikken holdes lukket for publikum.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 må butikker den sidste søndag før juleaftensdag holdes åbne i tiden fra kl. 16-20. Uanset bestemmelserne i stk. 2 må butikker holdes åbne i tiden fra kl. 8 til kl. 20 den sidste hverdag før følgende helligdage: nytårsdag, skærtorsdag, påskesøndag, store bededag, Kristi himmelfartsdag og pinsesøndag samt de sidste 6 hverdage før juleaftensdag. Falder den 1. maj og den 1. november på en hverdag, må butikker disse dage holdes åbne i tiden fra kl. 8 til kl. 20.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på erhvervs-mæssigt salg af varer til forbrugere (detail-salg) fra andet sted end butik.

Stk. 5. Med salg sidestilles i denne lov optagelse af bestillinger. Skriftlige og telefoniske bestillinger er dog tilladt i den pågældende butiks lukketid, men de således bestilte varer må ikke leveres før den påfølgende åbningstids begyndelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på personlig henvendelse om bestillingsoptagelse på dagblade og andre trykte skrifter samt sådanne varer, på hvilke der optages bestillinger ved personlig henvendelse med hjemmel i § 26 i næringslov af 8. juni 1966.“

3. I § 3, stk. 2 og 3, i § 4 samt i § 12, stk. 1 og 2, ændres ordene „§§ 1 og 2“ til: „§ 2“.

4. § 5 affattes således:

„§ 5. a) Næringsdrivende, der fremstiller brød eller kager, må på samtlige ugens dage inden for et samlet ugentligt timetal på 105 timer holde deres butikker åbne for salg af brød, kager, konfekt, chokolade- og sukkervarer, iscreme, mælk og fløde. Inden for de tidsrum, i hvilke butikken i henhold til § 2, stk. 2 og 3, må holdes åben, må endvidere forhandles materialer, der benyttes ved fremstillingen.

b) Næringsdrivende, der forhandler brød, kager, konfekt, chokolade- og sukkervarer, iscreme, mælk, fløde og rå is, må holde deres butikker åbne inden for et samlet ugentligt timetal på 105 timer på samtlige ugens dage.

c) Næringsdrivende, der fremstiller eller forhandler konfekt, chokolade- og sukkervarer og iscreme, må holde deres butikker åbne inden for et samlet ugentligt timetal på 105 timer på samtlige ugens dage. End-

videre må de pågældende forhandle dybfrossen frugt samt frugtkonserves.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved de i stk. 1 a, b og c nævnte tilfælde.“

5. § 7 udgår.

6. I § 8, *stk. 2*, udgår 2. punktum.

7. I § 8 a, 1. punktum, ændres ordene „i tiden fra kl. 6 til kl. 22“ til: „inden for et samlet ugentligt timetal af 105 timer“, og i 2. punktum udgår ordene „— også i den almindelige åbningstid —“.

8. Som ny § 8 a, *stk. 2*, indsættes:

„*Stk. 2.* Bestemmelserne i § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved de i stk. 1 nævnte tilfælde.“

9. I § 8 b ændres ordene „Butikker i Københavns hovedbanegård, i hovedbanegårdene i Ålborg, Århus, Esbjerg og Odense samt i civile lufthavne må holdes åbne i den almindelige butikslukketid, for så vidt der — også i den almindelige åbningstid —“ til: „Bestemmelserne i § 2 finder ikke anvendelse på butikker i Københavns hovedbanegård, i hovedbanegårdene i Ålborg, Århus, Esbjerg og Odense samt i civile lufthavne, for så vidt der“.

10. § 8 d affattes således:

„§ 8 d. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at butikker på eller ved sygehuse eller andre lignende institutioner med faste besøgstider holdes åbne i indtil 70 timer ugentligt på samtlige ugens dage. På søn- og helligdage må butikken dog kun holdes åben fra 1 time før besøgstiden og til dennes ophør.“

11. I § 9, 1. punktum, ændres ordene „i den i § 2 fastsatte lukketid“ til: „ud over 55 timer ugentligt“, og ordene „— ej heller i den almindelige åbningstid“ ændres til: „— ej heller i et i overensstemmelse med § 2, stk. 2, fastsat begrænset tidsrum“.

12. § 10, *stk. 1*, affattes således:

„*Stk. 1.* På samtlige ugens dage må fotografers atelierer holdes åbne inden for et ugentligt maksimum af 70 timer. Ateliererne må dog ikke være åbne langfredag, påsøndag og første juledag. På de sidstnævnte tre helligdage er al erhvervmæssig fotografering med undtagelse af fotografering til brug for pressen forbudt.“

13. § 10, *stk. 2*, 1. punktum, affattes således:

„Fotografers forhandling af varer må ikke finde sted på folkekirkens helligdage.“

14. § 11, *stk. 1*, udgår, og som nyt stk. 1 indsættes:

„*Stk. 1.* Bestemmelserne i § 2 finder tilsvarende anvendelse på frisørforretninger.“

15. I § 14, *stk. 2*, ændres ordene „i den almindelige butikslukketid“ til: „ud over 55 timer ugentligt“.

16. Efter § 14 indsættes som ny paragraf:

„§ 15. Alle aftaler om åbningstidens fastlæggelse er uforbindende.“

Den nuværende § 15 bliver herefter § 16.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1965-66 fremsatte liberalt centrum forslag til lov om ændringer i lukkeloven (Folketingstidende 1965-66, tillæg A. sp. 2257, og folketingets forhandlinger sp. 3959). Efter at være underkastet 1. behandling (folketingets forhandlinger sp. 5050) henvistes forslaget til et udvalg, der

ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingsårets udløb.

Den 28. oktober 1966 genfremsattes et tilsvarende lovforslag, idet der dog som følge af de af folketinget den 3. juni 1966 vedtagne ændringer i lukkeloven, jfr. lov nr. 208 af 8. juni 1966, var

foretaget visse mindre konsekvensændringer. Lovforslaget nåede imidlertid ikke at komme til behandling inden samlingens slutning.

Næværende lovforslag er bortset fra et par redaktionelle tilføjelser enslydende med det forslag, som blev fremsat den 28. oktober 1966.

Forslaget tilsigter en smidiggørelse af den gældende lukkelovs stive bestemmelser om åbningstider. Det giver således de butiksdrivende mulighed for frit at lægge deres åbningstider på de tidspunkter, der er bedst for forbrugerne og dem selv.

Samtidig beskytter lovforslaget fortsat de handlende og butiksmedhjælperne mod en urimelig lang arbejdstid ved at lægge loft over den tilladte samlede ugentlige åbningstid. Denne foreslås i lovforslaget fastsat til højst 55 timer, hvilket svarer til de handlendes sædvanlige antal ugentlige åbningstimer og 13 timer mindre end den i den hidtidige lukkelov tilladte.

Begrundelsen for lovforslagets fremsættelse kan sammenfattes i følgende punkter:

1) Familier, hvor begge ægtefæller er udearbejdende, samt enlige med fuld arbejdstid har svært ved at gøre fornødne indkøb i den nuværende åbningstid. Lovforslagets bestemmelser om, at de handlende selv frit kan bestemme deres åbningstider, som de vil, vil føre til, at de handlende i egen salgsinteresse vil lægge åbningstiderne på de for forbrugerne bedste tider. Det bør være muligt for de handlende at tage hensyn til forbrugernes forskellige behov for åbningstider. Således er der i større bysamfunds omegnsområder behov for åbningstider i de tidlige aften timer, når forbrugerne er kommet hjem fra deres arbejde, medens der i de centrale byområder normalt er særlig grund til at holde åbent i dagtimerne. Og i weekend- eller ferieområder er der yderligere behov for at kunne tilpasse åbningstiden til de tidspunkter, hvor forbrugerne typisk opholder sig i disse områder. Endvidere vil der være mindre behov for kapitalinvestering i butikker, når de handlende får lov til at udnytte disse bedre ved at lægge åbningstiden på alle de tidspunkter, der i særlig grad er bekvemme for forbrugerne. I brancher med salg af varige forbrugsgoder er der særligt behov for salg i aften timerne, således at kunderne kan få god tid til varevurdering og overvejelse. Men f. eks. også i fødevarerbranchen, hvor en stor del af omsætningen falder på ugens 2 sidste dage, er der behov for, at der er længere åbent på disse, således at kunderne får bedre forhold og butikkerne udnyttes i højere grad.

2) De handlende og butiksmedhjælperne må fortsat beskyttes mod en for lang arbejdstid. Lovforslaget lægger derfor et loft, der svarer til den sædvanlige åbningstid på 55 timer om ugen. På de områder, hvor der efter gældende lov er længere åbningstid, bevares denne uforandret. Det gælder f. eks. for bagere, ismejerier, kiosker, blomsterforretninger m. v. — Nogle butiksmedhjælperne vil uundgåeligt i visse tilfælde få forskudt arbejdstid, men de vil samtidig få kompensation herfor i form af betaling for forskudt arbejdstid. Detailhandlerne vil få vederlag for forskudt arbejdstid gennem den forventede større omsætning ved ændring af åbningstiden.

3) Lovforslaget vil give mindre detailhandlere større chance i konkurrencen med stormagasiner, kædeforretninger m. v. De mindre detailhandlere har få eller ingen medhjælperne og vil derfor ved ændring af åbningstiden kun i ringe omfang blive mødt med krav om øget betaling for forskudt arbejdstid. Ved således at have særlige forudsætninger for at holde åbent på de tidspunkter, som bliver påskønnet af forbrugerne, får de mindre handlende en chance for — i forbrugernes interesse — at kunne konkurrere med de større foretagender. Forbrugerne og de mindre handlende har således en sammenfaldende interesse i lovforslagets gennemførelse.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til nr. 2.

Bestemmelsen om, at den fastsatte åbningstid skal fremgå af opslag, der er læseligt ved ophold uden for butikken, og at åbningstiden skal anmeldes til politiet, tilsigter at lette overholdelsen af den højest tilladte åbningstid. Og bestemmelsen om, at den ved lovens ikrafttræden fastsatte åbningstid kun kan ændres to gange inden for et kalenderår, vil umuliggøre uheldig usikkerhed blandt forbrugerne om, hvornår den enkelte butik har åbent.

Til nr. 4.

De grupper af handlende (f. eks. bagere, konfektureforretninger, chokoladeforretninger, iskiosker, butikker på godkendte lejrpladser), der hidtil har kunnet holde åbent fra kl. 6 til kl. 21 eller 22, har ved disse bestemmelser fået samme adgang til frit at fastlægge deres åbningstider som de øvrige handlende har efter lovforslaget. Den højest tilladte ugentlige åbningstid fastsættes for disse grupper til 105 timer, hvilket omtrentligt svarer til de omhandlede gruppers sædvanlige antal ugentlige åbningstimer.

Til nr. 16.

Den enkelte detailhandler vil træffe sin bestemmelse om åbningstiderne efter en samlet vurdering af forholdene på den pågældende egn, kvarter, i vedkommende branche o.s.v. For at forhindre omgåelse ved aftaler (brancheaftaler) om åbningstider

indeholder forslaget punkt 15 bestemmelsen om, at alle aftaler om åbningstiders fastlæggelse er uforbindende, d. v. s. ikke juridisk kan forpligte deltagerne i aftalen. Bestemmelsen er sådan formuleret, at aftaler i lejekontrakter om åbningstid også er uforbindende.